O echipă de cercetători de la universitatea americană Stanford a identificat biomarkerii asociați cu severitatea sindromului oboselii cronice, ceea ce ar putea duce la diagnosticarea acestei afecțiuni printr-un test de sânge, informează luni Xinhua.

În cadrul studiului realizat de Facultatea de Medicină a Universității Standford și publicat la 31 iulie în revista științifică Proceedings of the National Academy of Sciences, au fost analizate probe de sânge de la 192 de pacienți și 392 de persoane sănătoase cu vârsta medie de 50 de ani. Pacienții incluși în studiu au manifestat simptome pe o durată de peste zece ani.

Rezultatele au indicat un nivel mai scăzut al citokinelor, proteine ale sistemului imunitar cu rol în comunicarea intracelulară, la pacienții cu forme ușoare de oboseală cronică decât la persoanele sănătoase, dar mai ridicat la pacienții cu forme severe ale sindromului.

În plus, dintre cele 51 de citokine măsurate, concentrația a 17 dintre acestea arată severitatea bolii, dintre care 13 sunt pro-inflamatorii.

Rezultatele aduc dovezi că factorul declanșator al sindromului poate fi un proces inflamator.

Sindromul oboselii cronice provoacă, la unii pacienți, simptome asemănătoare gripei și bolilor inflamatorii, în timp ce la alții, simptomele pot fi cardiace, mintale, digestive, musculare, sensibilitatea ganglionilor limfatici și nu numai, spune Jose Montoya, profesor de boli infecțioase la Stanford și autorul principal al studiului.

Antiviralele, antiinflamatoarele și medicamentele imunomodulatoare au dus la ameliorări simptomatice în unele dintre cazuri.

Nu poate fi izolat un singur agent patogen, spune Montoya.

Autorii studiului speră ca descoperirile lor să îmbunătățească tratamentul și diagnosticul bolii.

În Statele Unite, peste un milion de persoane suferă de acest sindrom, cunoscut și sub denumirea de encefalomielită mialgică. De la începutul acestui an, în Norvegia, o țară cu o populație de 5 milioane de locuitori, aproximativ 270 de elevi și studenți au abandonat școala din cauza acestui sindrom.

Nu s-a găsit încă un tratament eficient pentru această boală. Din motive necunoscute, sindromul persistă mulți ani și afectează în principal adolescenți cu vârste între 15 și 20 de ani și adulți cu vârste între 30 și 35. Trei din patru pacienți sunt femei.

AGERPRES